

subsidiært have indstillet, at Spørgsmaalet, i Tilfælde af Dissens, skulde afgjøres af Justitsministeren, maa jeg igjen fremhæve, at jeg ikke kan forstaae, hvorfor de ærede Medlemmer have den Tillid til Justitsministeren, at han bedre skulde træffe det Rette end Overformynderen, og endvidere maa jeg bemærke, hvad jeg tidligere har havt Leilighed til at udtale, at det forekommer mig, at Tendensen snarere skulde gaae henimod Decentralisation end henimod Centralisation, men det Sidste vilde aabenbart blive Tilfældet, naar disse Afgjørelser saaledes henlægges til Justitsministeren. Seg maa i ethvert Fald foretrække Forslaget under Nr. 22; skjøndt jeg heller ikke kan udtale mig for det, men jeg erkjender, at det i alt Fald vil have til Følge, at de Tilfælde, der forelægges Justitsministeren til Afgjørelse; „blive færre“, det vil altsaa ikke have til Følge en Centralisation i samme Omfang som det andet Forslag. — De Forslag, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds har stillet under Nr. 24 og 25, maa jeg erklære mig imod. Seg troer ikke, at det er rigtigt her ved Ordningen af Overformynderibestyrelsen at give Anvisning paa saadanne Forholdsregler, der mere høre hjemme ved Instituter, der skulle tjene Penge, end ved Instituter, der skulle administrere Penge saaledes, at de have størst mulig Sikkerhed for dem. Det forekommer mig ogsaa, at den Bemærkning, der blev gjort af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Nimesiad) med Hensyn til Forslaget under Nr. 25, havde sin Betydning. Det vil neppe være rigtigt for Overformynderen paa denne Maade at benytte sig af Trangen til Kaan, at han gjennem en accorderet Cours paa Papirer skaffer Overformynderiet en Fordeel. — Endringsforslaget under Nr. 27 til § 10 kan jeg, som en Reaction, ikke have Noget imod. Seg troer hermed at have omtalt de Forslag, der ligge for.

Abler: Seg skal tillade mig at bede det ærede Thing fastholde Forslaget under Nr. 19. Den høitærede Justitsminister havde, efter min

Mening, en for stor Mistillid til sig selv eller til de efterfølgende Justitsministre, ved ikke at troe, at de i deres Stilling som øverste Pupilautoritet vilde varetage de Umundiges Interesser og sørge for, at Overformynderiets Midler ikke benyttedes til finansielle Speculationer. Efter min Mening er der heri en saa stor Sikkerhed, navnlig da disse Beslutninger skulle træffes for et Aar ad Gangen og altid kunne forandres, at jeg ikke troer, der kan være Spor af Grund til at nære den Frygt, som den høitærede Minister udtalte. Naar den høitærede Minister har denne Angst, kan jeg ikke forstaae, hvorfor han ikke vil have Forslaget under Nr. 18 vedtaget, thi det er en Indskrænkning i hans Net, idet dette Forslag fastsætter, at de Obligationer, der maatte kjøbes, skulde være af den danske Stat garanterede Obligationer, altsaa ikke muligviis Obligationer, fremkomne ved smaalige Speculationer, eller Obligationer, udstedte af smaa Communer, der ikke kunne byde en saadan Sikkerhed som de af Staten garanterede Obligationer. Seg skal tillade mig at fastholde begge disse Forslag. Det Samme gjør jeg ikke ved Forslaget under Nr. 23, skjøndt jeg endnu som tidligere er overbevist om dets Rigtighed, idet jeg mener, at det, som det hovedsagelig kommer an paa, er mere Sikkerhed end at skaffe Kaan i de enkelte mindre Communer; men da den høitærede Justitsminister har udtalt sig saa bestemt derimod, og navnlig har hittret, at det egentlig har været denne Bestemmelse, der har gjort det lettere for Repræsentationen at gaae ind paa det foreliggende Lovforslag, og da jeg ogsaa fra mange Medlemmer har hørt lignende Udtalelser om, at man sætter saa stor Priis paa, at denne Bestemmelse bliver staaende, skal jeg, skjøndt jeg ikke kan overbevise mig om Rigtigheden deraf, dog tage dette Forslag tilbage; men jeg haaber, at det vil have tilfølgende, at de ærede Medlemmer, der have stillet Forslagene under Nr. 21 og 22 — mod hvilke jeg før tillod mig at gjøre en stærk Modstand — og det glædede mig at høre den høit-